

Escp. M. Reuter
Vite de Lemoyne &
Bertruyes
L-8080

De se Bre'j stonj am Lëtzebuurger Markt.
 Et ass ychweckst ginn fir Lëtzebuurger de oberwinnen
 et mussen en einjochle Bre'j ychweckst ginn, e soll
 geschwinne sin hemmen engend Lëtzebuurger
 Et gye jst Meier Reuter

Mir vergiessen nët

Il n'est jamais trop tard pour bien faire. Neen, et as nët ze spët fir dat, wat schons längst hätt misse gemaach gin. Den neie Musée gët am „Fort Mead“ opgericht. Am „Fort Mead“ si vill GI's passéiert, déi d'Befreiungsarméi gestallt hun fir Europa. „Fort Mead“ wor d'Hauptquartéier fir déi éischt amerikanesch Arméi. 19 000 GI's hun hiirt jonkt Liewen am Wanter gelooss, fir eist Ländche fräi ze maachen, dass mir erëm am Frieden an am Wuelstand liewe kënnen.

De Musée kascht 1,5 Milliounen Dollar. De Musée soll eng Erënnerrong sin fir eng Mamm un hire léiwe Jong, fir eng Fra un hire léiwe Mann, fir hir Kanner un hire léiwe Papp. D'Ouverture as geduecht fir den 16.12.1989, op dem Dag wéi de Rundstedt komm as. Mat Panzer a Kanonen huet de Rundstedt eist schéint Eisléck zerstéiert, wollt un de Kanal erukommen. 600 000 amerikanesch Zaldoten stongen am Wanter bei héigem Schnéi a batterer Keelt, a Gedanke wore si bei hirer Mamm, hirer Fra a bei hire Kanner. Bei Baschnich (Bastogne) huet et geheesch: Mir stin hei bei Baschnich, mir halen hei, mir gin nët zeréck: „Deutscher Soldat, du kommst keinen Schritt weiter“. D'Leit aus dem Ländchen hun zum Herrgott an zur Muttergottes gebied: „Herrgott, looss d'Liicht am Himmel opgon, huel d'Wolleken ewech, looss dem General Patton séng Fliger zu Hëllef kommen“. Eist Bieden huet den Herrgott erhéiert, d'amikanesch Fliger si komm, eis GI's hun Hëllef kritt. Eemol huet de Rundstedt versicht eis GI's z'iwverrennen: 120 Mann vun der Panzerbrigad SS, mam Standartenführer Skorzeny, wollten an amerikaneschen Uniforme mat 30 erbeuteten Jeeps d'Front ierféieren. Eis GI's hun de Rundstedt gestoppt, séng Arméien zerschloen, déi däitsch Zaldoten hun d'Käpp hänke gelooss a gesicht fir heem ze kommen: Eist Ländche wor fräi.

Léif Lëtzebuurger, wëllt Dir denen 19 000 GI's am Häerz gedenken, wëllt Dir hinnen en Don maachen, kënt Dir op den CCP 10609-36 „Cercle d'études sur la bataille des Ardennes“ iwverweisen. De „Cercle d'études sur la bataille des Ardennes“, den GI's hir Mammen, hir Fraen an hir Kanner soen Iech aus Amerika vun Häerze merci.

Een, deen nët vergiesse kann
 Marcel Reuter
 Zwangsrekrutiert

Ce Filack

De do're Bre'j Brutt eech 33.000 of ob velen C.P.
 33.000 z'inh zuo Clief beider Coban de 3 N.S Division
 inerböechst ginn, machy Tröc un ech woren mött o'er 3
 N.S Division un Dister.
 35.000 z'inh hum eech si in ene Tröc gesam mol tole Carnet
 von Flores zuo Flores sin mir Carnet en pin de Musée in Bereich.
 Meng Frënd an eech hemmen Ausweiss: Grotteijg toute la vie
 An die Musée d'Art et d'

Den 4 September 1943 kom en bok om den tyske
Marias Brev til sin.

Den 8. januar 1944 kom den første del af
et 4 tommer tykt Brev om de tyske
og deres moraliske forbrud. Brevet er
skrevet af en tysk kvinde, der har været
i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet i et simpelt og direkte sprog,
som gør det muligt for enhver at
forstå det. Brevet er en vigtig
bidrag til vores forståelse af
den tyske krigsforbrydelse.

Den 10. januar 1944 kom den anden del af
Brevet om de tyske kvinder, der har
været i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet af en tysk kvinde, der har været
i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet i et simpelt og direkte sprog,
som gør det muligt for enhver at
forstå det. Brevet er en vigtig
bidrag til vores forståelse af
den tyske krigsforbrydelse.

Den 12. januar 1944 kom den tredje del af
Brevet om de tyske kvinder, der har
været i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet af en tysk kvinde, der har været
i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet i et simpelt og direkte sprog,
som gør det muligt for enhver at
forstå det. Brevet er en vigtig
bidrag til vores forståelse af
den tyske krigsforbrydelse.

Den 14. januar 1944 kom den fjerde del af
Brevet om de tyske kvinder, der har
været i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet af en tysk kvinde, der har været
i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet i et simpelt og direkte sprog,
som gør det muligt for enhver at
forstå det. Brevet er en vigtig
bidrag til vores forståelse af
den tyske krigsforbrydelse.

Den 16. januar 1944 kom den femte del af
Brevet om de tyske kvinder, der har
været i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet af en tysk kvinde, der har været
i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet i et simpelt og direkte sprog,
som gør det muligt for enhver at
forstå det. Brevet er en vigtig
bidrag til vores forståelse af
den tyske krigsforbrydelse.

Den 18. januar 1944 kom den sjette del af
Brevet om de tyske kvinder, der har
været i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet af en tysk kvinde, der har været
i fangenskab i koncentrationslejren
for kvinder i Ravensbrück. Brevet er
skrevet i et simpelt og direkte sprog,
som gør det muligt for enhver at
forstå det. Brevet er en vigtig
bidrag til vores forståelse af
den tyske krigsforbrydelse.

Meng er Mitrovic et al., bis af Amerikamer
og det er et tysk Brev om

Arolemnen Operation von 16/12/1944
(Ausschnitt) bis 28/01 - 1945

Angeichts der schweren Lage der Alliierten wandte sich W. Cechel am 6. Januar an I. W. Stalin mit der Bitte um Hilfe. Ihrer Alliierten-Pflicht folgend startete die sowjetische Armee am 12.-13. Januar - d. h. acht Tage früher als ursprünglich geplant - sowohl ihre Offensive in Polen (Wisla-Oder-Operation) als auch ihren Angriff in Ostpreussen (Ostpreussenoperation).

Dies zwang das deutsch-faschistische Oberkommando dazu in der 2. Januarhälfte - Anfang Februar die Offensive im Westen zu beenden und 13 Divisionen (darunter 6 Panzerdivisionen, 800 Panzer und Angriffsgeschütze) an die Front zu werfen.

Ende Januar zogen sich die deutsch-faschistischen Truppen in der Arolemnen auf ihre Ausgangspositionen zurück.

Ein Ausschnitt aus dem Brief der russischen Botschaft an Bruch vom 10. April 1990. →